WASHINGTON D C

І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 97. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 23-го ТРАВНЯ 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 23, 1962 No. 97. VOL. LXIX.

АДВ. ІВАН ФЛИС ОЧОЛЮЄ ПРЕЗИДІЮ 25-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ІВАН ІВАНЧУК І ҐЕНОВЕФА ЖЕРЕБНЯК ОБРАНІ НА ЗАСТУПНИКІВ ПРЕДСІДНИКА КОНВЕНЦІЇ, А Д-Р ПЕТРО СТЕРЧО І АДВ. ТОМА ДАРМОПРАЙ НА КОНВЕНЦІЙНИХ СЕКРЕТАРІВ; ПРЕЗИДЕНТ УНР, НАЙВИЩІ ІЄРАРХИ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ ТА НАУКОВІ УСТАНОВИ ПРИВІТАЛИ КОНВЕНЦІЮ

ОБРАННЯМ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ ТА КОМІСІЇ ПРОСЬБ І СКАРГ І ПРИЗНАЧЕННЯМ ПРЕСОВОЇ КОМІСІЇ ЗАКІНЧЕНО ПЕРШИЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЙНИХ НАРАД

Ню Йорк. — Іван Флис, народжений в Україні, але вихований в Америці адвокат з молодшої ґенерації, був обраний на предсідника 25-ої конвенції українського Народного Союзу, що почалася тут в понеділок, 19-го травня в готелі „Ню Йоркер" і триватиме впродовж тижня. На заступників предсідника були обрані Іван Іванчук, колишній довголітній головний контролер УНСоюзу, тепер з Шикаґа, та Ґеновефа Жеребняк, колишня головна радна і опісля заступниця головного предсідника, аж до попередньої 24-ої конвенції УНСоюзу в 1958-му році, на якій вона відмовилася кандидувати на перевибір з уваги на родинні обов'язки. На секретарів Конвенції обрано, а радше переобрано д-ра Петра Стерча для української мови і адв. Тому Дармопрая для англійської мови. Обидва вони секретарювали також на попередній Конвенції. Вибір Президії наступив негайно після врочистого відкриття Конвенції головним предсідником, попередженого співом американського і українського гимнів та молитвою, яку провів о. д-р Мелетій Соловій, ЧСВВ, з церкви св. Юра в Ню Йорку, про що вже інформовано в попередньому числі „Свободи". Після відкриття відбулося ще формальне затвердження конвенційного порядку нарад та звіт Верифікаційної Комісії. Цю Комісію очолював делеґат Іван Заворський, делеґати Іван Телюк і Василь Попович були її секретарями, а Петро Головачук і Михайло Семків членами. Із звіту Комісії виходило, що вона розглянула і полагодила сім протестів щодо вибору делеґатів Відділами. На Конвенцію зголосилося 415 делеґатів із загальною кількістю 814 голосів, що разом із членами Головного Уряду становить 436 умандатованих учасників Конвенції із загальною кількістю 835 голосів.

Президент Української Народної Республіки в екзилі вітає 25-ту Конвенцію УНСоюзу. По боках — Президія Конвенції. Сидять зліва: заступниця предсідника Конвенції Ґеновефа Жеребняк, предсідник Конвенції адв. Іван Флис та заступник предсідника Конвенції Іван Іванчук. По другому боці — адв. Тома Дармопрай і д-р Петро Стерчо — секретарі Конвенції.

Президент УНР в екзилі д-р Степан Витвицький вітає Конвенцію

У пополудневих годинах першого дня Конвенції в понеділок, 21-го травня, загостив на наради президент Української Народньої Республіки в екзилі д-р Степан Витвицький. Його, запрошеного за президіяльний стіл до зголошеного ним привіту, учасники Конвенції привітали оплесками і вставанням з місць. Д-р Витвицький згадав про імпозантну силу Українського Народного Союзу в кількості його членства та в нагромадженому ними майні, але звернув увагу зокрема на моральні моменти в структурі і праці УНСоюзу, на почуття української спільнотности, що каже нам гуртуватись в наших церквах і наших організаціях. Президент Витвицький високо оцінив багатобічну допомогу УНСоюзу українському народові в його змаганнях до волі і незалежности та склав йому за це від УНР офіціяльну подяку. Де б ми не були і що б ми не робили та в яких обставинах ми не жили б, найвищим сенсом нашого життя завжди залишиться Україна — закінчив своє привітальне слово президент УНР д-р Степан Витвицький.

Привітання від Митрополита Української Католицької Церкви в ЗДА ВПреосв. Амврозія Сенишина

Довгими оплесками зустріла Конвенція відчитане п. Іваном Іванчуком письмове привітання від первоієрарха Української Католицької Церкви в ЗДА, Їх Ексцеленції ВПреосвященнішого Митрополита Амврозія Сенишина, Митрополит Амврозій, дякуючи в листі гол. предсідникові УНСоюзу за повідомлення про Конвенцію та за запрошення взяти участь в характері почесного гостя на конвенційному бенкеті, м. і., пише: „Як виказує останній звіт Головного Уряду, Український Народний Союз може похвалитись певними успіхами, як у приєднуванні нових членів, так і у фінансово матеріяльній розбудові. Слід також відмітити те, що Народний Союз влаштовує для нашої молоді курси українознавства та приготовляє англомовну енциклопедію українознавства. Треба сподіватись, що в програму навчальних курсів українознавства буде включене і навчання релігійно - моральних засад, щоб таким чином ту нашу молодь, яка не має парафіяльних шкіл, виховувати в релігійному дусі. Бо живемо в

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПРЕЗИДІЯ 25-ої КОНВЕНЦІЇ УНС

Адвокат Іван Флис, предсідник Конвенції

Іван Іванчук, заступник предсідника

Ґеновефа Жеребняк, заступниця предсідника

ПРЕЗИДЕНТ КЕННЕДІ РЕКОМЕНДУЄ НОВИЙ ПІДХІД ДО ЕКОНОМІКИ

Вашингтон. — Президент Кеннеді, промовляючи на відкритті дводенної Конференції з справах економіки в дні 21-го травня, закликав 250 представників бизнесу, робітництва і провідників академічного світу забути давніші погляди на економіку та трактувати економічні проблеми так, як вони тепер представляються в дійсності. Але дальші промовці не керувалися рекомендаціями Президента, тільки далі трималися своїх політичних поглядів на економічні проблеми. Президент заявив: Більшість із нас довгі роки призвичаїлася дивитися на економіку з політичного становища, ліберального консервативного або поміркованого. Але тепер треба б закинути такі погляди, бо треба залишити міти і дивитися на дійсність". Президент твердив, що численні економічні проблеми, перед якими ми стоїмо тепер не є політичними проблемами, тільки технічними. Щоб доцільно розв'язати ті проблеми, треба, на думку Президента, співпраці і широї, всіх груп і робітництва, працедавців і цілого громадянства. Кеннеді казав, що президентські вибори будуть аж в 1964-му році, і тому не треба робити виборчих проблем із економічних справ. Але інші промовці, коли прийшли до обговорювання окремих економічних проблем, різнилися значно між собою на відношення робітництва до працедавців і представник робітництва Волтер П. Рутер домагався „раціонального, демократичного плянування економіки". Рутер є головою Спілки Автомобільних Робітників. Представник бизнесу президент Компанії Б. Ф. Гудріч — Дж. Ворд Кінер, заявив, що „плянована і контрольована економіка" не є доцільна. Він твердив, що вмішування третього партнера — уряду до переговорів є кроком до „контрольованої економіки". Представник Американської Федерації Праці — Конгресу Індустрійних Організацій, її голова Джордж Міні твердив, що тисячі бизнесменів не вірять у вільні переговори між робітництвом і працедавцями. Міні закликав представників бизнесменів, щоб переконали цих своїх колеґ в неправильності такого погляду на відносини між робітництвом і працедавцями. Промовляли ще секретар праці Артур Дж. Голдберґ, який твердив, що треба конче, щоб взаємини між робітництвом і працедавцями нормувалися на спільних, вільних переговорах про умовини праці. І робітництво і працедавці повинні пам'ятати про те, що вони відповідальні перед цілим громадянством, а не тільки перед тією групою, яку вони репрезентують. Голова Ради Економічних Дорадників Президента Волтер В. Геллер, говорив про економічний ріст і про здорові заробітні платні та ціни на товари. Конференція ця є тільки дорадчим тілом, вона не буде ухвалювати жадних резолюцій, які зобов'язували б уряд, робітництво чи працедавців. Президент заявив, що конференція говоритиме напевно про загальні економічні проблеми, а уряд бажав би почути конкретні практичні вказівки про те, що робити, щоб економіка розвивалася в найшвидшому темпі для добра ЗДА.

Президент найменував С. Р. Венса на секретаря армії

Ню Йорк. — Президент Кеннеді під час свого побуту в цьому місті повідомив про те, що він найменував на секретаря армії 54-річного колишнього офіцера фльоти Сайруса Робертса Венса. Венс працює тепер як головний дорадник департаменту оборони. Він обійме пост секретаря армії в дні 1-го липня, бо теперішній секретар армії Елвіс Дж. Стар залишає свій пост 30-го червня. Він повідомив про свій відхід ще 2-го травня, бо відходить до Індіянського університету, де має стати президентом цієї академічної школи. Були поголоски про те, що Стар не погоджувався в деяких справах із секретарем оборони МекНамарою і тому залишає свій пост. Можна здогадуватися, що новий секретар армії Сайрус Робертс Венс має такі погляди на ролю армії в оборонній системі, які заступає і секретар оборони, бо Венс працює в департаменті оборони.

ВІЙСЬКО ЗДА У СІЯМІ ЗАЛИШИТЬСЯ НА ДОВГИЙ ЧАС

Банґкок. — Американські збройні сили в Сіямі, які тепер нараховують кругло 5,000 вояків, морських піхотинців і летунів, залишиться там на довгий час, можливо на кілька років. Таке переконання висловили однаково керівні особи американської місії в Сіямі, як і високі урядовці у Вашинґтоні. Вони звертають увагу, що ціллю американського експедиційного корпусу в Сіямі є протидіяти комуністичній небезпеці, що загрожує Сіямові, а та небезпека існуватиме ще довго, навіть коли б здійснилась надія, що в Ляосі прийде деяке заспокоєння, якщо постане коаліційний уряд на базі об'єднання і невтральности країни. Західні командатори виключають, щоб комуністичний Китай вирікся дальшої підривної акції в Південній Азії, бо це значило б виректись амбіції поширити сферу комуністичних впливів. Не відомо теж, як довго триватиме війна проти комуністичних партизанів в Південному В'єтнамі. Тому навіть, якщо б американські збройні сили у Сіямі були зредуковані, то якісь частини там залишаться, а передусім залишаться ескадрилі летунства. Покищо річ іде про збільшення західних військ в Сіямі, не так з уваги на стратегічні потреби, як з уваги на те, щоб більше західних держав взяли на себе формальне і моральне зобов'язання боротися за свободу Сіяму. Сіямський міністер закордонних справ заявив, що внедовзі „три або чотири" дальші держави пришлють до Сіяму свої військові контингенти. За газетними коментарями, це мають бути Британія, яка має надіслати свої ройові літаки, Австралія, Нова Зеляндія і Філіппіни. Пакістан буцім - то заявив, що з уваги на його довгий кордон від сторони Китаю і на змобілізовані війська Індії при неполадненому індійсько - пакістанському спорі за Кашмір, він не може висилати ніяких військ поза межі свого краю. Генеральний секретар Південно - східнього азійського пакту (СЕАТО) Поте Сарасін висловив переконання, що у випадку дійсної воєнної загрози всі члени того пакту (Британія, Франція, ЗДА, Австралія, Нова Зеляндія, Пакістан, Сіям і Філіппіни) виконають свої договірні зобов'язання. Тим часом командант військ ЗДА в Сіямі ген. Джеймс Річардсон заснував свою головну кватиру серед горбів за 135 миль на північний схід від столиці Банґкоку. В Ляосі немає тепер боїв. Кандидат на прем'єра невтрального уряду в Ляосі Суванна Фума прибув до столиці Бірми Ранґуну і запросив туди ляоського прем'єра Буна Ума та лідера комуністів Суфановонґа на нову конференцію. Вона має відбутись в найближчих днях.

У Франції арештовано змовників на життя президента де Ґоля

Париж. — Офіційно повідомлено, що виявлено змову на життя президента Шарля де Ґоля та що переведено арештування. Але газети подають розбіжні інформації щодо числа арештованих — від трьох до 15-ох. Проголошено тільки одно прізвище арештованого, кол. поручника Бляншї, при чому не відомо, чи це його прізвище, чи революційне псевдо. Він мав бути адьютантом колишнього паратрупера Рожера Деґельдра, голови „екзекуційного" відділу в Тайній Військовій Організації в Альжирі, арештованого яких три тижні тому. Поліція арештувала в минулу неділю кількох підозрілих альжирських французів, за якими стежила від часу їх виїзду з Альжиру. Президент Шарль де Ґоль не змінив своїх плянів подорожі по Франції, всупереч пересторогам збоку поліції і впродовж чотирьох днів, як де Ґоль роз'їздив по провінції, поліція мала великий клопіт із охоронюванням його. Останній невдачний атентат на де Ґоля збоку французьких терористів, невдоволених альжирською політикою де Ґоля, відбувся більше трьох років тому.

● **Папа Іван XXIII** виявив у промові до багатотисячної маси прочан, що виповнили собор св. Петра у Римі, що головною спонукою до скликання Вселенського Собору, що буде відкритий осінню цього року, було бажання причинитись чимсь до прочищення міжнародної атмосфери, сповненої ненависти і страху. Папа закликав знову володарів світу до вжиття всіх можливих заходів задля встановлення миру.

Конвенція Українського Народного Союзу — його господар і найвища влада. Конвенція перевіряє та плянує працю, встановляє закони — в межах державних, — вибирає провід. На фотознімках, знятих п. П. Старостяком, видно з двох кінців великої залі делеґаток і делеґатів 25-ої Конвенції УНСоюзу, що саме тепер відбувається в Ню Йорку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

В почутті відповідальности

Одним із найперших завдань своєї адміністрації вважає президент Кеннеді справу медичної допомоги для громадян старшого віку, що мала б бути здійснювана в рамцях Соціяльного Забезпечення. Ухвалення запропонованого урядом відповідного законопроєкту Президент рішив добиватися категорично, всіма можливими засобами.

Маркантним проявом рішучости Президента перевести за всяку ціну потрібну і справедливу на його думку реформу суспільної опіки для людей старшого віку був його виступ на многолюдному зібранні прихильників пропонованого законопроєкту і старших осіб, зацікавлених в його проведенні, у неділю 20-го травня ц. р. в Медізон Сквер-Гарден у Ню Йорку. Цей виступ був звернений не лише до кількох тисяч учасників зібрання, але й до багатьох мільйонів громадян, що бачили його в телевізії.

Висловивши на початку своєї виголошеної щиро і з темпераментом промови віру в те, що законопроєкт Кінга - Андерсона в справі медичної опіки над старшими людьми в рамцях Соціяльного Забезпечення буде прийнятий Конґресом ще цього року, а найдалі в 1963-му році, Президент ствердив, що цей законопроєкт є частиною поступового американського законодавства і що тому він заслуговує на підтримку всього громадянства. При цьому Президент пригадав, що з таким самим спротивом, як тепер медичний законопроєкт, зустрічалася всередині тридцятих років справа самого ж Соціяльного Забезпечення, проти якого тепер уже ніхто не виступає і яке усі вважають уже за невід'ємну частину американського життя.

Відповідаючи на закиди і сумніви опонентів запропонованого законопроєкту, згуртованих головним чином коло Американського Лікарського Товариства, президент Кеннеді ствердив, що головною ціллю урядового пляну є допомога потребуючим громадянам, передусім же забезпечення здоров'я і життьових потреб людей старшого віку, дуже часто зданих на своїх дітей або підтримку допомогових установ. З допомогою збільшеної на яких 12 - 13 долярів річної вкладки до Соціяльного Забезпечення, громадяни понад 65 років будуть кваліфіковані до медичної опіки, якої при теперішньому стані справ вони не мали б можливости одержувати і мусіли б витрачати на неї і свої власні ощадності, і ресурси своїх родин. Водночас із цим Президент рішуче заперечив твердження опозиції, нібито новий законопроєкт спрямований проти лікарів.

Конечність здійснення цього нового прогресивного акту президент Кеннеді підкреслив ще й пригадкою про те, що в ділянці соціяльного забезпечення З'єдинені Держави Америки залишилися позаду багатьох европейських країн, зокрема Західньої Німеччини й Англії. Проте, водночас із цим він з'ясував основну різницю між системами урядового забезпечення в тих країнах і проєктом добровільного забезпечення в даній ділянці, пропонованого урядом для ЗДА. З'ясовуючи це, Президент визначив, як головну причину всіх непорозумінь в цій справі, непоінформованість противників актуального законопроєкту щодо його дійсних тенденцій і цілей, підкреслюючи, що ухвалення законопроєкту про медичну опіку буде подоланням однієї з важливих причин існуючої у ЗДА кризи, і тому ця справа вимагає великої відповідальности не тільки від уряду і Конґресу, але й усього громадянства.

Речева, спокійна, але рішуча промова Президента дає всі підстави вірити, що справа медичної опіки над старшими громадянами буде розв'язана з користю для всіх сторін, і що ухвалення пропонованого в цім напрямку законопроєкту причиниться до збільшення добробуту і забезпечености широких мас населення ЗДА.

Нові погрози Хрущова

Світ уже звик до погроз Нікити Хрущова, як найчастіше використовуваного засобу большевицької дипломатії. Тому, що від часів вибуху большевицької революції її керівники або утотожнювали, або перемішували дипломатію з пропагандою, у західніх міністерствах закордонних справ мусіли вишколюватися фахівці від розшифрування: що з отаких погроз належить до нещиддливої пропаганди, обрахованої на внутр-шньокомуністичний ринок, а що є висловом дійсних совєтських замірів.

Сказане стосується і найновішої серії погроз, що їх Нікита Хрущов виголосив під час свого шестиденного перебування в Болгарії. Він погрожував „викиненням" американських військ з Сіяму і розпаленням нової великої війни у зв'язку з „збройною інтервенцією", що її нібито Америка плянує перевести в сусідньому з Сіямом Ляосі. Він погрожував „знищенням" Америки у випадку, якщо вона розпічне атомову війну. Він погрожував знову підписанням сепаратного „мирового договору" з своїми східньонімецькими лакеями, і при цій нагоді знову накинувся на західньонімецького канцлера Аденауера. Хрущов, врешті, у зв'язку з передачею 5-ох американських підводних атомових човнів з ракетами „Поляріс" під командування НАТО, погрожував, що „Совєтський Союз не залишиться байдужим", якщо Західня Німеччина дістане будь-яку атомову зброю.

Західні коментатори, стараючись розмежувати в тих погрозах пропаганду від політики, твердять, що Америка рахувалася з можливістю ще нагальнішої реакції Москви й Пейпінгу на вислання військ до Сіяму, і тому ті хрущовські погрози вийшли розмірно „лагідними". Беручи на увагу — читаємо в отих коментарях — що в Південній Азії між Москвою і Пейпінгом йде суперництво за впливи, совєтські проводирі мусять кричати, щоб не подавати виду, що вони є угодівцями у відношенні до західніх „імперіялістів". Але водночас існує загальне переконання, що Хрущов і його прибічники аж ніяк не хочуть великої війни і бояться, що коли б дійсно комуно - китайські „добровільці" з'явились масово на південно - азійському фронті, так, як це сталося на Корейському фронті, то війна не обмежилася б тереном Ляосу, Сіяму та В'єтнаму, але прийняла б світовий маштаб. Великою невідомою є тут сумнів: чи Москва має тепер бодай частину того впливу на Пейпінг, як мала його в роках, коли совєтський емісар Бородін насправді керував діями Мао Тсе-тунга, і чи в інтересі Пейпінгу лежить війна з Америкою. Побоюючись активного виступу комуністичного Китаю, Америка — всупереч становищу адмірала Радфорда — не поспішила була з допомогою Франції в Індо - Китаї, коли рішалася доля фортеці Дієнбієнфу в 1954-му році. З тієї самої причини ЗДА пасивно придивлялися комуністичній інфільтрації в Південному В'єтнамі й Ляосі і досі американська допомога в тих країнах на протикомуністичному фронті є дуже малою й недостатньою, без бойових з'єднань. А нинішня ситуація там куди гірша, як була в 1954-му році.

Хрущов, погрожуючи Заходові, промовчує, що комуністичний імперіялізм безперервно провокував і провокує Америку. Хрущов радить Америці, щоб вона „перестала грати ролю світового жандарма". Але сам він не хоче відмовитись від ролі інспіратора й активного протектора комуністичних підривних дій та воєн, що їх охрещує іменем „визвольних" рухів. Хрущов промовчує дійсні причини вислання військ ЗДА до Сіяму та скріплювання збройних сил НАТО. Агресивність Москви й Пейпінгу щораз загострює ситуацію. І якщо та агресивність не припиниться, то дійсно вигляди на мир дуже мізерні.

КРИТИЧНИЙ ПЕРІОД В АЛЬЖИРІ

Париж. — Не зважаючи на зовнішні ознаки, щойно тепер починається в Альжирі критичний період. Де Голь може переносити точку ваги на питання зовнішньої політики, на питання атомової зброї, може підкреслювати явне покращання відносин з Тунісією, зокрема з Марокко, відпруження у відносинах з Єгиптом, свою рацію в справі Берліну, але ніщо не закриє загальної тривоги, яку викликають події останніх днів в Альжирі. Не відверне від неї уваги й спектакулярне уступлення п'ятьох міністрів уряду Помпіду, що є також немалою подією, але без безпосередніх дальших наслідків.

Певно, промова Бен Хеддя, в якій він заявив про рішеність підпілля провести в життя Евіянський договір, має велике значення. Величезне значення має також факт, що група Бен Беллі, виразно перейшла на становище втримання духа Евіянського договору, чим, мабуть, перерішено перемогу поміркованих елементів у складі проводу підпілля. Але положення в Альжирі входить в критичну стадію, і тепер зовсім немає підстав для певности щодо майбутнього.

Сьогодні ясно, що обидві сторони, Франція і провід підпілля, рішили довести до голосування над самовизначенням, і французи вже погодилися з тим, що нема ніяких надій на інший вислід референдуму, як самостійність. Щораз більшає певність, що майбутній уряд Альжиру таки стане на становище тісної співпраці з Францією, що є основою договору в Евіяні.

Але все залежить від того, чи обидві сторони дадуть собі раду з пристрастями. Тимчасова екзекутива Альжиру видає різні зарядження, але фактично не має змоги їх провести в життя, бо її відділи безпеки ще не сформовані, а коли й будуть сформовані, то ледве чи дадуть собі раду. Самі вони, одначе, й не мали давати ради цілості справ. Адже для цього залишаються в Альжирі французька армія і поліція, для цього прибувають підкріплення. Отже, тимчасової екзекутиви не можна трактувати як чинника, що впорається з ситуацією.

Французька сторона? Вона досі не справилася з ОАС і, мабуть, не справиться швидко. А час не чекає. Голосування призначено на 1-го липня, а число атентатів усе зростає. Доказом слабости французьких сил безпеки є й те, що заповіджено підкинути 15.000 мусульманських стрільців до Орану й майже стільки до Альжиру. Але припускаємо, що ці відділи не прийдуть ніколи у визначеному числі, а коли й прийдуть, то не будуть введені в дію. Бож можна собі уявити, як мусульмани справлялися б з европейським населенням. Хіба французький уряд може допустити до цього перед тим, як альжирський уряд перебере на себе всю відповідальність?

Ми не раз підкреслювали, що головною ґарантією виходу із, здавалося б, безвихідного положення в Альжирі є мусульманські маси й їх дисциплінованість. На нашу думку, все залежить від їх постави. Але ось саме на цьому відтинку помічається прорив. Кілька днів тому мусульманські боївки виконали кільканадцять атентатів, вбивши понад 20 европейців. Боївки ОАС почали відплатну акцію, і число вбитих мусульман дійшло до 50 протягом дня. Можна сказати, що таке число жертв падає щоденно.

І, як звичайно, ніяких арештів. Що це значить? Це значить, що коли армія й не пішла на бунт, коли стала по боці уряду, проти ОАС, то все ж не можна рахувати, що вона — і навіть поліція — має охоту вести масові репресії проти европейського населення в обороні мусульманського. Це ясно всім. Адже після кільканадцятьох атентатів мусульманських бойовиків, відділи безпеки зловили аж три мусульманських боївки, тоді, як після п'ятдесятьох відплатних випадів боївок ОАС ні поліція, ні армія не зловили ні одної з них.

Хто винен в тому випаді мусульманських боївок? Ще важко сказати. Провід підпілля стоїть на становищі, що приступати до ліквідації ОАС треба щойно тоді, коли альжирці переберуть відповідальність. Інакше, мовляв, підніметься крик, що мусульмани масакрують европейців. І тут провід підпілля має рацію. Хто ж тоді наказав вбивати европейців?

Ще важко відповісти на це питання. Але напевно не був це наказ проводу підпілля, хоч акція мала всі познаки підготованости й пляновости. Це значить, що хтось її наказував. Певно наказували особи не з проводу. А може це був виступ месалістів, які приступають до розгривки з підпіллям і хочуть показати, що партія Мессалі Гаджа не менш патріотична й революційна, що вона скорше виступає в обороні населення, як патріоти з Фронту Націон. Визволення, що хочуть мати монополь на патріотизм. Це не виключене, це було б логічно, бож в майбутньому в Альжирі напевно постануть різні партії, і Фронт Національного Визволення не спроможеться завести монопартійну систему, коли погодився, щоб проведення демократії пильнувала французька армія протягом трьох років після проголошення самостійности.

Як би там не було, виступ мусульманських боївок свідчить, що й мусульманська сторона повністю не панує над положенням. Або не панує настільки, щоб не допустити до несподіванок. При теперішньому напруженні кожна несподіванка може обернутися в катастрофу.

Певно, коли обидві сторони не хочуть зривати перемир'я, то годі собі уявити його зірвання. Але напруження дійшло до такого стану, що можливі й трагічні події.

О. Д-вич

● **Президент Кеннеді** заявив, що не має кандидата на становище секретаря здоров'я, виховання і добродійности, яке тепер займає д-р Абрагам А. Рібікофф, який має зрезиґнувати та старатися про становище сенатора в стейті Коннектикат, яке звільниться цього року, бо сенатор - республіканець Прескотт Буш не старається про перевибір. Президент заявив, що ще не зрезиґнував Рібікофф, і тому немає потреби шукати за новим секретарем здоров'я. Президент відмовився сказати, чи він наменує на це становище негра Роберта С. Вікера, який тепер очолює Будівельну адміністрацію. Вікер був би першим членом Президентового кабінету негритянського походження.

НАЙБІЛЬШ ТВОРЧІ РОКИ ЛЮДИНИ

Психологи й соціологи останнім часом почали досліджувати питання, в яких роках людина є найбільш творчою. Справа ця не тільки теоретична. Вона може мати також велике практичне значення, бо дозволить якнайкраще використовувати людські здібності для добра окремих народів і всього людства.

Професор психології Огайського університету, д-р Гарві Леман, дослідив життьові кар'єри соток визначних людей в різних ділянках науки і мистецтва, вивчив життєписи багатьох славних людей, які вийшли з-під пера різних біографів.

З-поміж 52-ох найвизначніших хеміків, як виходить із студій проф. Лемана, 33% написали свої найважливіші наукові праці мавши лише по двадцять і кілька років. 44% вславилися між 31-им і 40-им роком життя, а тільки 8% здобули славу, мавши п'ятдесят і більше років. Ці роки відносяться до найголовніших наукових осягів цих хеміків, а не до цілої їхньої науководослідної праці.

Студії над 993 іншими визначними хеміками виявили, що й ці науковці здобували славу в тих самих роках, що і їхні славніші за них колеги. Те саме відноситься й до 500 фізиків, математиків, астрономів, генетиків, психологів.

З-поміж 2.000 славних науковців із згаданих вище ділянок 37% написали свої найважливіші праці між 31-им і 40-им роком життя. 20% вславилися у віці між 21-им і 30 роком, а 20% — між 41-им і 50-им роком. Тільки 12% довершили найславніші праці, мавши понад 50 років, а 6% — після 60-ох років.

Як же виглядає ця справа у відношенні до славних поетів? Д-р Леман вивчив біографії понад 1.000 поетів. 41% із них написали свої найкращі твори між 21-им і 30-им роками життя, 28% — між 31-им і 40-им роками, 11% — в сорокових роках. Наступні роки дають щораз менший відсоток найкращих творів, а після сімдесятки тільки 1% поетів досягнув вершка своєї творчости.

Але треба ствердити, що серед астрономів статистика славних науковців виглядає дещо інакше. З-поміж них аж 37% вславилися в сорокових роках і тільки 28% — в тридцятих. Д-р Леман пояснює це тим, що астрономи здебільша публікують свої праці в старшому віці, і тому їхні відкриття, зроблені в молодих літах, датуються виходом у світ їхніх праць.

16 найплідніших англійських письменників почали писати пересічно на 23-му році життя, а закінчили літературну кар'єру на 57-му. Шеллі і Тенісон написали свої перші твори, коли мали 23 роки, Байрон — 21, Діккенс — 22, Шекспір — 24, Скотт — 26. З українських письменників Т. Шевченко почав писати на 24-му році життя, І. Франко — на 17-му, а Л. Українка — на 12-му.

Щождо політиків, то д-р Леман нотує протилежне явище. Коли Кеннеді виставив був свою кандидатуру на президента, чути було голоси, що він замолодий, хоч мав він тоді вже 43 роки і вславився був під час другої світової війни на Пацифіку, як герой. Проте за Джорджа Вашинґтона державні мужі були значно молодші, як у пізніших десятиліттях.

Фізіологія і психологія таким способом виясняють більшу продуктивність в молодшому віці:

Умова, отже й мистецька творчість, залежить від мозкових клітин і електричних процесів, що в них відбуваються. Людина при народженні має від 10 до 20 більйонів цих клітин і число їх з часом редукується. Щоб мозкові клітини могли успішно функціонувати, вони мусять постійно діставати відповідні хемікалії і кисень із кровоносних судин. Коли людина старіється, приплив окисненої крови сповільнюється, і внаслідок цього порушується праця залоз внутрішньої секреції. Ось з таких фізіологічних причин занепадають творчі сили людини.

Психологічні причини можуть бути різні: 1) Людина, здобувши признання в молодшому віці, послаблює свої змагання до чогось великого і, вдоволяючись вже осягненим, „спочиває на лаврах"; 2) Деколи нещасливе подружжя або втрата дорогої особи можуть підірвати творчі сили людини; 3) Часто початковий неуспіх знеохочує людину до дальшого змагу.

На підставі своїх дослідів проф. Леман стверджує, що деколи старші люди, досягаючи поважного віку, працюють з непослабленою творчою силою. І так, Френклін на 78-му році винайшов двоопуклі окуляри, Гарді писав високомистецькі поеми майже до 90-го року життя, Верді компонував свої твори на 85-му році, а Белліні — на 75-му.

Однак, винятки є тільки підтвердженням правила, згідно з яким молоді роки людей є творчими роками.

З цього треба зробити й практичні висновки: зорганізувати високі шкільні студії так, щоб молодь могла їх закінчувати скорше. Бо нині, для прикладу, лікарі починають свою практику аж через 10 років після закінчення середньої школи. Нова техніка приспішує навчання, і деякі університети вже запроваджують у себе триместри замість семестрів. Людина повинна скорше закінчити студії, щоб в молодому віці вповні себе виявити.

Леонід Полтава

ЗА СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ КІНОФІЛЬМІВ

Бажання людини утривалити в часі свою творчість, діло своїх рук і пориви своїх почуттів таке ж давнє, як і вся людська історія. Це бажання, крім задоволення зростаючих естетичних почуттів, було одним із головних приводів, що рухали долотом первісної людини, коли вона утривалювала на камені контури вполюваних звірів. Мистецтво портрету розвинулося з цього бажання. Воно привело Дагера до винаходу „дагеротипії", чи — по сучасному — фотографії. Завдяки розвиткові техніки і культури, після попередньої муравлиної праці винахідників багатьох країн Західньої Европи, — французи брати Люм'єр, нарешті, змогли у 1895 році показати зачудованому Парижеві перші „живі картини", чи „живі світлини". Здивовання глядачів культурної країни Франції від показу перших кінофільмів було таке велике, що його можна порівняти хібащо із здивованням дикунів Нової Гвінеї, які, побачивши у пралісах фільм з псом, уклінно прохали кінодемонстранта, аби він продав їм того славного пса — з екрану.

Кінематографія — молоде мистецтво, воно не нараховує ще й ста років існування. Ще молодше це мистецтво в нашій Батьківщині Україні, де до революції 1917 р. вийшло мало документальних і мистецьких українських фільмів (з українською, часто викривленою, історичною тематикою). Донині ще далеко не всі країни культурного світу спромоглися на власну національну кінопродукцію. Та за півстоліття розвитку українського кіна, до того ж у несприятливих обставинах політичного характеру, — Україна все таки зайняла одне з видатних місць у світі завдяки геніяльному українському кіномистцеві Олександрові Довженкові. Україна і за кордоном має чималі мистецькі кіноздобутки. До них належать декілька фільмів Євгена Деслава, нагороджених на міжнародних кінофестивалях, кілька фільмів Юрія Тамарського, нагороджених у Бразилії. До здобутків суто національного українського кіна за кордоном належить, безперечно, надзвичайної документальної цінности фільм „Трагедія Карпатської України", накручений оп. К. Лисюком і змонтований заходами пана Василя Авраменка. Минуть роки — наші нащадки відповідно оцінять нехай технічно далекі від досконалости, але історично важливі скромні наші документальні фільми: вони є живою історією частини українського народу поза межами Батьківщини. Я вже мав нагоду говорити про те, яку історичну, виховно - пізнавальну й документальну вартість мав би тут і у вільній українській державі документальний фільм про Симона Петлюру. Час іде, люди відходять, історія зникає на наших очах. Кінокамера в руках досвідченого оператора - мистця здатна спинити час, увічнити наші здобутки, показати їх всьому світові, виховувати на них згодом цілі покоління. Ось у цьому й полягає одне з найголовніших завдань української документальної кінематографії за кордоном.

Але нині демонструвати лише документальні фільми — це замало. Телевізія і „сінерами" привчили глядача до більшого. Тому конечно створювати і мистецькі фільми. Кіно — масове мистецтво. Воно може існувати, як мистецтво і як індустрія, лише тоді, коли має десятки тисяч глядачів. Українська еміграція у вільному світі є значно більша кількісно, ніж того вимагають суворі обрахунки. Що ж стоїть на заваді творити тут українське повнокровне, високомистецьке, національне фільмове діло? Багато причин, але найбільша — наша невпорядкованість, незорганізованість, еміграційний хаос. Більше нічого, бо всі інші творчі, технічні і касові компоненти ми маємо. Це не означає, що ми візьмемося за створення кіноепопей — на них треба держави. Є багато цікавих тем, які можна відносно легко реалізувати, і український глядач матиме не лише документальні кінотвори.

Окремо і особливо гостро стоїть питання кінофільмів для українських дітей за кордоном. Фільм з українською тематикою, мовою, музикою, піснею, український фільм-казка, наш „картун - фільм" — такі твори не лише розважали б нашого малого і юного глядача; вони виховували б національно, прищеплювали б високі естетичні уподобання, розвивали дітей мовно. Такі фільми — це велика, особлива школа, бо вона пов'язана з відпочинком, з радістю, з емоційними переживаннями . . .

Коли у Парижі кілька років тому через телевізію передали негідний фільм про славної пам'яті Симона Петлюру і ми запротестували, — дирекція телевізії відповіла: „Дайте фільм про С. Петлюру правдивий, і ми його висвітлимо". Що ми могли їм дати? Такі випадки були і ще будуть, і це треба мати на увазі. А всі документи для такого фільму є.

Еміґраційний український кіноринок дуже засмічений доморобними „продуцентами", хоч і доброї волі та жертви. Але давно минув час аматорщини. Кіномистецтво — це кіносценарист, режисер, оператор, актори, це знання історії, це математика і фізика, поєднані з поезією. Можемо вибрати два шляхи: перший — продовження серії аматорщини і повне знеохочення нашого глядача, другий — поставлення справи українського закордонного кіно-мистецтва на справжній ґрунт, на гідний рівень, руками фахівців кіна, — тоді масовий глядач сам піде на український фільм; тоді українські кінотеатри знайдуть шлях і до спонзорів для телевізії, а може й для великого екрану різних країн світу. Будуть різні бічні перешкоди, однак справжній мистецький кінотвір проб'є собі шлях у великі люди.

Ділянка українського національного кіномистецтва — одна з найбільш занедбаних ділянок на еміґрації. Хочу вірити, що стисла, але вартісна наукова праця Бориса Береста „Історія українського кіна" у виданні НТШ, увага до проблем національного кіна „Самопомочі" та ін. організацій — це важливий початок зламання нашої занедбаної культурної цілини — вільного українського кіномистецтва.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ коштує так мало! Брак забезпечення коштує так багато! Забезпечіться в Українськім Народнім Союзі!

Інж. Любомир Савойка

ПОЛЯНИ ПРО УПА

(2)

Діяльність УПА автор ділить на три періоди.

В першому — літо 1944 — весна 1946 — УПА панувала на всіх обширах, діяла одверто, не криючись. Упівці таборували в лісах, заходили до сіл, концентрувались тощо.

Про курінь Рена, що діяв на південь від Сянока, автор пише так: „Сотня Гриця спалила Габковичі і Тисну; сотня Біра — Савковяни, Творильне і Криве, а сотня Стаха пустила з димом Лішню". Курінь Байди „пустошив терени між Сяном і Перемишлем; сотня Крилача — під Диковом, сотня Ластівки — в околиці Бірчі, сотня Хроменка — під Перемишлем. Курені Беркута і Залізняка шаліли в Грубешові, Томашові і Любачові".

В тім часі — пише автор — були дуже діяльні також польські партизани ВІН, що по-бандитськи вбивали людей і нищили села, а саме: відділ Жубрида „прикрашав" трупами дерева під Великополем, Мокрим і Тирявою Волоською; відділ Мсьціслі тероризував, убивав і палив населення в околицях Крайни і Риботич; відділ Волиняка грабував населення в Березівськім повіті, а відділ Козаковського палив села в районі Жмигорода.

В другому періоді (літо 1946 — весна 1947) — пише Ян Ґерґард — УПА з причини великих невдач відступила в ліси. Це — період „кретовища", коли упівці пішли в підземелля. Вони створили в лісах, а також і по селах, під хатами, широку сітку бункрів, не раз двоповерхових з замаскованим входом і виходом. Були окремі бункри для стрільців, окремі для харчів, амуніції, бункри-шпиталі тощо.

Підземний шпиталь під селом Круглиця, де штабовим лікарем був д-р Кемперер, мав не тільки гігієнічне відсвіжування повітря, але й протічну воду, потрібну для операцій і очищування відходів. Або бункер під хатою в селі Ванькова, в якій мешкали три польські офіцери, не знаючи про те, що під ними перебував бандерівець „Вишинський". Або бункер віцестарости Розвадовського в Балигороді, де стояв штаб польського полку. Тож не дивно, що УПА завжди мала потрібні їй інформації з перших джерел. Також архів провідника групи „Сян" Ореста (Ярослава Онишкевича) містився в замінованому бункрі, до якого вхід був через криницю. Бойовиків спускали туди у відрі, які потім вілазили до бункру з бічної стіни студні. Цей бункер відкрили поляки аж по зліквідуванню відділів УПА в тім районі, через зраду одного з полонених. Розкриття його коштувало життя польського розвідчого офіцера, поручника Турського, розшарпаного міною.

Або описує автор акцію переслідування упівців одним польським відділом. Цей відділ гнався за стрільцями УПА через поля, ліси, села і — раптом десь стрільці зникли. Нікому навіть на думку не прийшло, що вони поховались в бункрах, в одному з сіл. Поляки через це село перейшли, а упівці опинились в їх запіллі.

Третій період діяльности УПА — пише Ґерґард — тривав від весни 1947-го до кінця того року, коли польські війська перевели т. зв. акцію „Вісла". Але і в тому часі УПА ще здобулась на ряд успішних боїв, а 28 березня 1947 р. зліквідувала під Яблінкою польського генерала Кароля Сверчевського. Саме цей генерал від 1945 року був головним командувачем усіх польських військ, призначених для ліквідації УПА в Бескидах. Він приїхав до Балигорода на інспекцію і вже більше до Кракова не повернувся.

Акція т. зв. групи „Вісла" велась далі під проводом генерала Стефана Моссори.

До цієї групи належала 6-та, 7-ма, 8-ма та 9-та дивізії піхоти і комбіновані полки з 4-ої та 12-ої дивізій. Крім того в тій акції брали участь: міліція, полки саперів, самоходів, ескадрилья літаків, відділи з 1-ої дивізії Косцюшка і гранатові війська поліції. В той час поляки вже порозумілися з чехами та большевиками щодо спільного поборювання УПА.

В акції групи „Вісла" поляки перешукували кожний квадратний кілометр терену в районах Радеїв, Яблінка, Тисна, Балигород, Криве, Гульське, Творильня, Добра, Малява, Ліщава, Кузниця, Лімна, Трійця, Долішна і Горішна Ямна, Лісна. Рівночасно з тим силою вивезено все населення тих місцевостей на т. зв. „земє одзискане". Поїзди, що привозили війська, завантажувано тим цивільним населенням.

Далі Ян Ґерґард пише:

Курені Рена, Байди, Залізняка, Беркута з дня на день поменшувались. Спалено села Гуєвиці, Рябе, Габковичі, Бистре, Колониці, Болвища, Рожки, Воля Гірянська, Радейова, Лопінка, Тисова, Бук, Полянки, Ричивіл, Присłуп, Струбовиска, Сморок, Завій, Яворець, Ветлина, Береги Гірні, Волосьте, Творильна, Творильчин, Криве, Гульське, Затварниця, Риски, Двірнюк, Насічна. Знищенням цих сіл позбавлено відділи УПА будь-якого опертя в терені.

На сотні Гриня, Біра, Бурлаки, Ластівки, Хроменка, Крилача, Бродича, Шума, Тучі, Калиновича, Крука, Яра, Чавса, Дуди, Давида і Володі впали смертельні удари. Перестала існувати сітка районових провідників ОУН. Тож УПА почала торувати собі дорогу на Захід, до американської зони Німеччини.

Рочестер, Н. Й. в 70-ту річницю Митрополита Ісповідника

В дні 25 березня рочестерська громада при церкві св. Йосафата велично й достойно віддала поклін у 70-ліття уродин Галицького Митрополита Ісповідника й Мученика.

Цього самого дня у католицькій американській пресі Кур'єр Джернал, завдяки о. совітникові Н. Волянському була поміщена світлина і допис про Митрополита, який 17 років карається у большевицькій тюрмі за Українську Церкву і її нарід. В дні уродин незломного Божого Ісповідника ми просимо Бога, щоб Він мав у своїй опіці нашу Церкву і наш Український Нарід.

На сцені, серед зелених пальм пишався портрет Митрополита. Під портретом у вазі стояла китиця червоних троянд як символ любови.

Понад 600 гостей взяло участь у святочному концерті. В перших рядах були п'ять священиків, а між ними о. д-р Володимир Гавліч, котрий якраз 25 березня в ранніх годинах закінчив Великодню місію в парохії св. Йосафата. Св. Місію о. д-р Гавліч закінчив із багатим живом. Його цінні науки принесли обнову наших душ і вказали шлях до нового правильного життя, за що наша громада невимовно вдячна. Ми просимо Всевишнього і Його Богоматір, щоб подав Вам багато здоров'я і многихмногих літ Божих Ласк, отче місіонаре, до дальшої праці над повіреним вам стадом.

Концерт відбувся у виконанні учениць парафіяльної школи ім. св. Йосафата і запрошених солісток із нашої парохії.

Академію започатковано американським гимном у виконанні солістки Анни Паруги. Свято відкрив о. парох Н. Волянський. Парох вказав на довгий 17-літній шлях мучеництва героя нашої Української Церкви Митрополита Йосифа. Він не відрікся своєї Церкви Святої і Народу свого, а несе тяжкий хрест Богом наложений на нього до світлої перемоги.

Хор учениць школи під проводом Сестри Лукії відспівав пісню - гимн „Боже Великий, Творче Всесильний". Відтак слідували слідуючі пісні: „Пренепорочна Діво Маріє, зглянься, зглянься над нашим народом", і третя пісня: „Грає дзвін — многих літ Тобі Архієрею, звіщає він". Пісні виконано бездоганно з великим чуттям.

Святочну промову виголосив учень Митрополита Кир Йосифа о. Богдан Остапович, парох Ляккаванни. В рефераті згадав тяжкі переслідування нашої Української Церкви, вірної Наслідникові Христа, вже довгі століття переслідуваної Москвою, білою чи червоною. Згадав Митрополита Йосифа як побожного, працьовитого з непересічним організаційним талантом, із широкою освітою, котрий не лякався Божого Провидіння, що наложило на Нього мучеництво за Христову віру. Він немов та скала стоїть твердо і незломно. Та ми віримо і певні, що скоро прийде день, і Ти, Наш Архієрею, повернешся з далекого заслання у рідний край, щоб принести Богові Безкровну жертву подяки.

Ученик 6-ої кл. Юрій Куппір віддеклямував з чуттям вірш: „У 70-ліття Галицького Митрополита Кир Йосифа".

По короткій перерві слідувала інсценізація „Україна", у виконанні: Ганна Река — уч. 8-ої кл. (Україна), Орися Твердохліб — уч. 6-ої кл., і хор учениць в чудових українських народних строях.. По середині хрест, перев'язаний вишиваним рушником, під ним стоїть Україна - Мати, пригуливши до себе свої діти. Хор дівчаток парафіяльної школи, клячучи і зложивши руки до молитви співає першу стрічку до пісні - молитви „Боже, вислухай благання". Виразно виголошує вірш Орися: „Моя Україно, зашо Ти сплюндрована, защо Мамо гинеш?"

Знана українській громаді солістка п. Марія Климців своїм милим голосом відспівала: „Діво Маріє".

Відтак слідувала гарна деклямація учениці 7-ої кл. Зоряни Домбчевської „Митрополитові Йосифові". Це змістовно дуже гарний вірш.

Відтак слідував дует: „Владико неба і землі" у виконанні солісток пп. Марії Климців і Анни Паруги, що своїми гармонійними голосами відспівали цю гарну пісню.

Гимном „Ще не вмерла Україна" — закінчено Свято в честь Митрополита Ісповідника, ім'я якого стане назавжди благословенне в українському народі.

Фортепіяновий супровід обняли пп. Анна Сорохтей і Софія Майкович.

М. Чорненька

Про публікацію „Trident Quarterly"

Нашим обов'язком є поінформувати громадянство про український журнал „Квартальник Трайдент", що є друкований англійською мовою. Завданням цієї англомовної публікації є зазнайомити американців з українським народом, його ідеями і змаганнями. Тому в „Квартальнику Трайдент" містяться статті про українську культуру і історію, інформації про сучасне українське життя, а також висвітлюється наш погляд на різні проблеми, що торкаються української справи, як теж нашу реакцію на погляди чи виступи нам ворожі або корисні.

Наш журнал розсилаємо до американських шкільних та університетських бібліотек, до часописів, журналів, журналістів та політичних діячів безплатно. Як дотепер, то маємо вже деякі успіхи, бо наприклад, такі поважні американські журнали як „Ди Фінікс Газетт" і „Шікаго Амерікен" передрукували уступи наших статтей, а відомий журналіст Норман Рос використав наші матеріяли для своєї статті про Україну та запевнив нас листовно, що і на будуче буде інтересуватися українськими проблемами. Також численні бібліотеки та відомі публікації як „Тайм", „Редбук Магазін", „Кетолік Дайджест", „Лос Енджелес Екземайнер", „Сіетл Трибюн" і інші самі звернулися до нас з проханням посилати їм наш журнал.

Просимо шановне громадянство пересилати нам адреси інституцій є поодиноких осіб, яким варто пересилати цей інформативний журнал. Так само особи, які хотіли б передплачувати наш журнал, можуть це зробити, переславши нам свою адресу і річну передплату в сумі трьох долярів. Ааша адреса є:

"Trident Quraterly." 2315 West Chicago Avenue, Chicago 22, Illinois.

Ігор Прийма

Увага! РОЧЕСТЕР, Н. Й.! Увага!

ТАНЦЮВАЛЬНА ГРУПА М.У.Н.

запрошує на

ВЕСНЯНИЙ ПОПИС

який відбудеться

в НЕДІЛЮ, 27-го ТРАВНЯ 1962 року

в Українському Народному Домі — 831 Джозеф Евеню

ПОЧАТОК: год. 3:30 по пол.

В програмі:

НАРОДНІ ТАНКИ, ГАІВКИ, СОЛЬОВІ ТОЧКИ.

Вступ за добровільними датками.

65-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ НЮ БРОНСВІК, Ню Джерзі

запрошує на

ВЕСНЯНІ ВЕЧЕРНИЦІ

які відбудуться

в СУБОТУ, 26-го ТРАВНЯ 1962 року

в греко-кат. церковній залі — 21 Guilden Street в НЮ БРОНСВІКУ.

Оркестра: П. ТКАЧА ПОЧАТОК: в год. 8:00 веч.

Вступ: 1.00 дол. — Буфет: у заряді Пань.

В обороні чести Симона Петлюри

На образливу для Симона Петлюри карикатуру в часописі „Геральд Трибюн" в Ню Йорку, з дня 23 березня ц. р., Представництво В. О. УНР в ЗДА негайно надіслало до редакції цієї газети лист з протестом, в якому між іншим зазначено, що „Симон Петлюра все своє життя був справжнім демократом, який був проти терору та взагалі всякого роду насильства. В 1917—1921 роках Симон Петлюра стояв на керуючих постах Уряду Української Народної Республіки, і був першим державним мужем на Сході Европи, що зрозумів небезпеку російського комунізму для цілого світу, та перший поставився до збройної боротьби з безбожною Москвою, закликаючи і західні держави до спільної оборони европейської цивілізації. Перебуваючи вже на еміґрації — Симон Петлюра продовжував ідеологічну боротьбу з російським комунізмом, розкриваючи його імперіялістичну істоту. Тому Москва вирішила знищити С. Петлюру. Дня 25 травня 1926 р. в Парижі — Симон Петлюра поляг смертю мученика за волю України від кулі найманого агента НКВД.

З приводу цієї карикатури — стотисячні маси українського населення в ЗДА та пів мільйона українців в Канаді, були глибоко ображені у своїх національних почуваннях. Представництво В. О. в ЗДА дуже жаліє, що редакція часопису „Геральд Трибюн" в Ню Йорку стала жертвою дезінформації, а тому вимагає від редакції пояснень та сатисфакції".

Рівночасно подібний протест був надісланий і до Амстердаму, до часопису „Альгемеен Гандельсблад", який першим опублікував цю карикатуру.

На жаль, цей протест Представництва не був опублікований. Зате, редакція „Геральд Трибюн" надіслала Представництву листа з дня 28 березня ц. р. з вибаченням.

В травні місяці, як звичайно, українська еміграція у цілому світі буде відзначати чергову річницю мученицької смерти Симона Петлюри.

Представництво В. О. У. Н. Ради в ЗДА закликає усе українське громадянство до численної участи у Панахидах та академіях у честь Симона Петлюри і тим способом заманіфестувати на всі сторони пошану і вірність тим державницьким ідеалам, за які боровся і впав Головний Отаман, ім'я якого виявилося небезпечним нашим ворогам і після 36 років Його смерти.

Д-р Євген Приходько,
голова Представництва УНРади в ЗДА.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ

ЗАКОРДОННОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

В листопаді минулого року світова преса повідомила, що до судових органів Німецької Федеративної Республіки зголосився совєтський громадянин Богдан Сташинський, який заявив, що він з доручення Комітету державної безпеки (КҐБ) при раді міністрів СССР убив сл. п. проф. Лева Ребета і сл. п. Степана Бандеру.

Ми стримувалися з офіційними заявами чи зверненнями в цій справі, бо прокуратура німецького Федерального суду відмовилася давати з'ясування про справу, поки ведеться судове слідство проти Б. Сташинського. Щойно останнім часом адвокат родини сл. п. проф. Л. Ребета отримав від прокуратури німецького Федерального суду повідомлення, що слідство закінчене, і що вбивник незабаром стане перед судом.

Завданням адвоката родини, який виступатиме в процесі поруч німецького прокурора, буде полягати в тому, щоб спричинитися до висвітлення всіх політичних лаштунків вбивства, що його виконав Б. Сташинський.

Юридична діяльність адвоката родини пов'язана з великими коштами. Тому ми звертаємося цією дорогою до українців в усіх країнах поселення на еміґрації з проханням своїми пожертвами допомогти нам покрити ці видатки. Нехай не буде ні одного українця, що відмовився б дати пожертву у зв'язку з процесом над убивником того, хто все своє життя присвятив справі визволення та державної самостійности України.

Прохання про пожертви на ту саму ціль висловлює в своєму окремому зверненні до своїх членів та прихильників Політична рада ОУНз.

Як відомо, збірку для забезпечення адвоката родини сл. п. С. Бандери проводить серед українського громадянства Провід ЗЧ ОУН.

Український Конґресовий Комітет Америки також видав заклик до українців у ЗДА, щоб вони складали пожертви на згадані цілі. Комітет Українців Канади опублікував окремий „Комунікат" у цій справі.

Пожертви на покриття коштів адвоката, який заступає інтереси родини сл. п. проф. Л. Ребета, просимо надсилати на такі адреси, виразно зазначивши ціль пожертви:

в Німеччині та в інших европейських країнах — Ukrainische Gesellschaft fuer Auslandstudien e. V., Muenchen 2, Karlsplatz 8/III;

у ЗДА та в усіх поза-европейських країнах — "Prolog" Ass'n. Inc., 875 West End Ave., Apt. 14 b, New York 25, N.Y.

Пожертви можна надсилати також на адреси редакцій газет, які опублікують це звернення.

Закордонне Представництво УГВР

Доповідь „Україна сьогодні" Марусі Попович в Сиракюзах

В неділю, 8-го квітня ц. р. заходами Відділу Українського Золотого Хреста ч. 52 в Сиракюзах, Н. Й., в залі УН-Дому відбулася доповідь на тему „Україна сьогодні".

Маруся Попович, народжена і вихована в ЗДА, відома діячка в студентських і молодечих організаціях, поділилася своїми спостереженнями і враженнями з поїздки минулого літа по нашій батьківщині.

Доповідачка, говорячи про свої відвідини в Україні, про яку вона чула від своїх батьків, була глибоко схвильована незавидною долею українського народу: жінки виконують найтяжчу працю, майже всі церкви „в ремонті" або „не працюють", крамниці, призначені для „щасливих" громадян, світять пусткою... Доповідачка не могла здержати сліз, оповідаючи про наших братів і сестер, їхні збіднілі - спрацьовані, без природної усмішки обличчя, їхні очі повні смутку і надії, про безприкладну нужду і страх в країні „комуністичного раю".

Доповідачка, порівнюючи можливості розвитку української культури там, на поневоленій батьківщині, і тут на волі, звернулася з гарячим закликом до присутніх батьків: користайте з свободи на місцях вашого поселення, єднайтеся і підтримуйте наукові, громадські і церковні організації і посилайте своїх дітей до українських шкіл і подбайте, щоб ваші діти добре вивчили українську мову, історію і літературу, бо там коли і дозволено, то це є в спотвореній формі русифікаційної політики „старшого брата".

В другій частині були висвітлені фотознімки зі Львова, Тернополя, Києва, Полтави, Харкова, Ялти і Москви. Фотознімки показали неописану красу української землі, красвидів, але рівночасно були найкращим доказом, документом того, що українці не є господарями своєї землі, що не вони користають з природних багатств цієї прекрасної країни.

Яких 300 осіб вислухало цієї цікавої і корисної доповіді.

Д. С.

Український Літературно Мистецький Клюб

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю дня 25 травня ц. р., відбудеться концерт піяніста, визначного студента Джуліярду й учня проф. Розіні Левін, й соліста - баса з Міляно. Піяніст Лео Наґель виконає твори Баха, Гайдна, Наґеля, Бетговена, Шуберта і Дебюссі. Бас - соліст Тадей Ванджура з Міляно, що перебуває тепер у Ню Йорку в переїзді до Шікаго, відспіває арії українських і чужоземних композиторів. Початок о год. 8-ій вечора.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД 25-ої КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

часах, що є дуже небезпечні для молоді. З усіх сторін чигають на неї небезпеки. Вказувати на ті небезпеки має не тільки родинний дім, Церква, школа, але й суспільно - громадські чи братські установи та організації. Бо, коли дана організація матиме морально здорове членство, то й сама організація буде здоровою, міцною . . ." Владика, повідомляючи з жалем, що сам не зможе скористати із запрошення з уваги на давніше заплановані обов'язки, кінчить свого листа: „Вітаючи Головний Уряд Українського Народного Союзу й усіх учасників 25-ої Конвенції, бажаю найкращих успіхів її нарадам та пересилаю Архиєрейське благословення".

Привітання від Митрополита Української Православної Церкви в ЗДА ВПреосв. Іоана Теодоровича

Подібними оплесками зустріла Конвенція відчитане також п. Ів. Іванчуком, заступником предсідника Конвенції, письмове привітання від первоієрарха Української Православної Церкви в ЗДА, Їх Ексцеленції ВПреосвященнішого Митрополита Іоана Теодоровича. Владика, повідомляючи в своєму листі, що не зможе скористати із запрошення до участи в характері почесного гостя на конвенційному бенкеті в четвер, 24-го травня ввечері, м. і. пише: „Я шкодую цієї неможливости і в імені Української Православної Церкви Сполучених Штатів Америки посилаю Вам наші щирі привіти і сердечні вичення успіху в нарадах та дальшого розгорнення дорогого всім нам життя й діла Українського Народного Союзу. Ми молимо Милосердного Господа Його опікою огорнути життя і діло Українського Народного Союзу. В обставинах наших днів та їх умовин Український Народний Союз є наймогутніша організація Дітей нашої Нації поза межами нашої Батьківщини. Як така, вона нам усім дорога і ми молитовно доручаємо її Всемогутньому Божому проводу і покрову. Боже благословення нехай буде во всіма Членами Конвенції..."

Привітання від Наукового Т-ва ім. Шевченка та Української Вільної Академії Наук

Привітального листа надіслала Конвенції найстарша наша вільна наукова установа, Наукове Товариство ім. Шевченка. Листа Товариства підписали голова Т-ва проф. д-р Роман Смаль - Стоцький, заступники голови проф. д-р Осип Андрушків і д-р Вінкентій Шандор та науковий секретар проф. д-р Василь Стецюк. „З приводу 25-ої Конвенції Українського Народного Союзу в Америці — сказано в привітальному листі — просимо прийняти від Управи Наукового Товариства ім. Шевченка, від усіх Секцій і Комісій та від усіх його членів наш дружній привіт та якнайщиріші побажання якнайкращих успіхів в працях Конвенції і в майбутній діяльності Вашої установи. Дотеперішня діяльність УНСоюзу та його членів — це великі досягнення цілої нашої спільноти на американському ґрунті, як під організаційним так і національно - культурним оглядами..."

(Цей, як і всі інші привітальні листи будуть надруковані вцілості в конвенційному протоколі, що буде опублікований і в „Свободі" і окремою книжкою).

Від Української Вільної Академії Наук вітав 25-ту Конвенцію УНСоюзу президент Академії проф. Олександер Архімович, висловлюючи УНСоюзові признання за його працю і співпрацю також на полі української культури і науки, як і його допомогу установам, в цьому і УВАН, що зокрема присвячуються цій ділянці.

Привітання від УККомітету

Письмове привітання від Українського Конґресового Комітету переслав Конвенції, з доручення Екзекутиви, директор канцелярії УКК п. Василь Мудрий. „З нагоди 25-ої Конвенції Українського Народного Союзу маю честь передати побажання якнайкращих успіхів у праці для всіх її дійсних учасників від Українського Конґресового Комітету. Тісно бо сплелася праця УККА з цією найбільшою українською братською установою Америки. Найвидатніші і чолові представники УНСоюзу відігравали в УКК від самого його заснування аж досі дуже високо відповідальну і керівну ролю. УНСоюз ніколи не вагався признавати для УККА високі дотації, щоб угрунтувати його екзистенцію та забезпечити працю. За те належить УНСоюзові не тільки щира подяка, але й велике признання, а впарі з тим і побажання збільшити його видавничі підприємства, а зокрема довести до успішного кінця англомовну Енциклопедію Українознавства. Словом: нехай живе, росте і процвітає Український Народний Союз!„

Привіт від Українського Інституту Америки

Від Українського Інституту Америки склав привіт 25-ій Конвенції УНСоюзу особисто фундатор і президент Інституту, п. Володимир Джус. Бажаючи успіхів у конвенційних нарадах, він рівночасно запросив їх учасників, щоб вони, у вільних від нарад хвилинах, відвідали влаштування Інституту у прекрасному його домі при 5-ій евеню і 79-ій вулиці.

Всч. о. мітрат Л. Весоловський розпочав серію привітів

Серію привітів, що їх передано для 25-ої Конвенції УНСоюзу в першому дні її нарад, розпочав парох місцевої православної церкви св. Володимира всч. о. Мітрат Лев Весоловський, бажаючи Конвенції успіхів та Божого благословення.

Вибір Комісій

Перший день нарад 25-ої Конвенції УНСоюзу закінчено вибором двох важливих комісій: Виборчої та Комісії Просьб і Скарг. До обидвох комісій зголошено десятки кандидатів і над кожним відбувалося голосування. Обрані були — очевидно — ті, що одержали найбільшу кількість голосів. У склад комісій увійшли:

Виборча Комісія: С. Воханек, о. мітрат Мицик, В. Цюпа, М. Бобечко, п. Сільчак, Ів. Пігуляк, Гелен Магер, С. Левицький, В. Гавриляк, П. Заблоцький і В. Никифорук.

Комісія Просьб і Скарг: Марія Шпікула, Ів. Красник, Яр. Колодій, Ів. Харамбура та Юл. Ревай.

Крім цих обраних комісій, Президія, згідно із статутом, найменувала ще Пресову Комісію, в склад якої увійшли: Василь Гринів, Степан Ярема, Гелен Б. Олек, Мирослав Прокоп, о. Микола Федорович, Михайло Борик, Мирон Куропась, Марія Душник та — з-поза делегатів — Степан Шумейко.

Раніше, ще перед вибором Президії гол. предсідник УНС Й. Лисогір найменував дверників для вдержування порядку при дверях в особах делегатів: Гентоша, Сидора, Тигуляка, Кульчицького, Поселя, Сачка і Семкова.

На фільмовій стрічці й у фокусі фотоапарату

Перебіг 25-ої Конвенції Українського Народного Союзу документує на фільмовій стрічці відомий наш фільмовий підприємець з Австралії п. Я. Кулинич, а фотознімки робить фотографічний репортер „Свободи" п. Й. Старостяк. Перебіг нарад записує на магнетно - електричній стрічці п. Василь Попович, делегат з Рочестеру, англомовний секретар Верифікаційної Комісії.

Сусідська гостина

Після закінчення першого дня конвенційних нарад у понеділок, 21-го травня, частина делегатів і учасників Конвенції скористала із запрошення Комітету Відділів УНСоюзу Надгудсонської округи в Джерзі Сіті та відвідала новий Народний Дім в Джерзі Сіті, де їх гостили „чим хата багата".

У Мюнхені відбудеться наукова конференція УТГІ

Мюнхен (лв). — Для вшанування сорокріччя існування і діяльности Українського Технічно - Господарського Інституту (Української Господарської Академії) відбудеться тут 26 травня ц. р., у приміщеннях Німецького Музею Наукова Конференція, на яку запрошено всіх українців з Німеччини, а також чужих гостей і представників українського наукового світу в інших европейських країнах. Конференція буде попереджена Богослуженнями в обидвох наших церквах та святочним словом ректора УТГІ проф. д-ра Р. Єндика. По німецьки виголосить промову доц. Сократ Іваницький. На наукових засіданнях Конференції виступлять з науковими доповідями проф. д-р П. Савицький, проф. О. Парамонів, проф. В. Панасенко, проф. М. Боровський, проф. Ю. Студинський, проф. О. Охримович, проф. Р. Єндик та проф. Г. Гордієнко. На пленумі Конференції, який відбудеться на закінчення, дасть для всіх учасників виклад проф. Є. Гловінський на тему: „Народне господарство УССР в 4-му році семирічки".

Сесія 87-го Конґресу може тривати аж до жовтня

Вашингтон. — В політичних колах гадають, що цьогорічна сесія Конґресу може тривати аж до жовтня, бо велике число важливих законопроєктів ще не є ухвалене. Всі демократичні члени Конґресу старатимуться, щоб всі важливіші законопроєкти, які підтримує уряд, були ухвалені ще на цій другій сесії 87-го Конґресу, щоб виборці вповні могли підтримувати під час виборів демократичних конґресменів і сенаторів. Навіть республіканці злагіднюють своє опозиційне становище до уряду Кеннеді, бо в них починає перемагати погляд, що їм прийдеться співпрацювати з президентом Кеннеді аж до 1968-го року, бо Кеннеді буде перевибраний в 1964-му році. Провідник республіканської меншости в Сенаті сенатор Еверет МекКінлі Дірксен припасовує свою політику до витвореної ситуації, бо він старається про перевибір в стейті Іллиной. Сподіваються, що південні демократи не будуть іти разом із республіканцями в обговорюванні деяких урядових проєктів з огляду на недалекі вибори, і тому заіснувала прихильніша атмосфера для урядової програми.

Соціяльне забезпечення виплачує місячно більше як більйон долярів

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Відділ соціяльного забезпечення в Джерзі Сіті стверджує, що цьогорічні виплати емеритур збільшилися більше як на 10 відсотків в порівнянні з минулим роком. В цілій країні різні роди пенсій соціяльного забезпечення становлять понад один більйон долярів місячно. В самому тільки повіті Гудсон в Ню Джерзі виплачено емеритам-робітникам дол. 2,956,983, жінкам або чоловікам емеритів — дол. 354,685, вдовам або вдівцям — дол. 589,793, матерям і дітям робітників емеритів — дол. 447,421, незідібним до праці робітникам та членам їхніх родин — дол. 293, 007.

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА АСОЦІЯЦІЯ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ

ділиться зі своїми Членами й Українським Громадянством сумною вісткою, що дня 9-го травня 1962 року, помер у Рейсин, Виск., на 40-му році життя наш ЧЛЕН

†

д-р Іван ЗАДОРОЖНИЙ

Професор Висконського Університету.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРЕДСТАВНИЦТВО ВО УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ в США і ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТИ С. ПЕТЛЮРИ в АМЕРИЦІ

повідомлюють, що

1. **в СУБОТУ, 26-го ТРАВНЯ 1962 року,**
в год. 7:30 вечора,
в будинку УВАН в США — 206 West 100 Street, New York 25, N. Y. (subway — 7th Ave. Broadway)

— відбудеться —

АКАДЕМІЯ

присвячена

86-ій РІЧНИЦІ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ СВ. ПАМ'ЯТІ Симона ПЕТЛЮРИ

Голови Директорії і Головного Отамана Військ Української Народньої Республіки.

Академія складається з доповіді та концертового відділу, та сполучена з експозицією друкованих та ілюстрованих матеріялів про Симона Петлюру, яку влаштовує Музей-Архів УВАН в США.

2. **в НЕДІЛЮ, 27-го ТРАВНЯ 1962 року,**
після Служб Божих,
в українських церквах міста Ню Йорку й Околиці будуть відправлені

ПАНАХИДИ

Представництво і Комітет закликають усе Українське Громадянство до численної участи у Панахидах та Академіях св. пам. Симона Петлюри і тим заманіфестувати на всі сторони пошану і вірність тим державницьким ідеалам, за які боровся і впав Головний Отаман, ім'я якого виявилося небезпечним нашим ворогам і після 36 років Його смерти.

ПРЕДСТАВНИЦТВО І КОМІТЕТ

„СОЮЗІВКА" ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

в КЕРГОНКСОН, Н. Й.

приймає вписи

ДІТЕЙ — у віці від 7 до 11 років

— на —

ДИТЯЧУ ОСЕЛЮ

— яка триватиме —

для ХЛОПЦІВ — від 23-го червня до 14-го липня.

для ДІВЧАТ — від 15-го липня до 5-го серпня.

По ближчі інформації та за аплікаціями до виповнення, прошу зголошуватись на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE

Tel.: Kerhonkson 5641 Kerhonkson, N. Y.

• ПРАЦЯ •
• HELP WANTED MALE •

ПОМІЧНИКИ
У ФАБРИЧНОМУ ДІЛІ ЕЛЕКТРИКИ й ЗАГАЛЬНІ.
Можливості службових успіхів у компанії, що раптово розвивається. Треба бути громадянином.
ELECTROSPACE CORP.
12 Morris Ave., Glen Cove, L. I.
OR 1-6100

МАШИНІСТИ
2-ої кляси, потрібні у фабриці інструментів на Лонг Айленді. Знаменита нагода в нашому машинозаводному підприємстві для добрих мужчин, що знають свою роботу. Постійна праця в першорядних умовинах, з усіми користями в юнійному закладі.
Кликати: MA 3-0100
для переслухання.

ДОСВІДЧЕНИЙ ФОРМАН
ДО ЧИЩЕННЯ БЮР,
на вечірню працю.
Добра платня. Всі користі.
ACE OFFICE CLEANING CO.
307 Fifth Avenue — Room 1306
NEW YORK, N. Y.
Bn. 31st St. — Apply after 1 p.m.

МАШИНІСТИ
Milling Machine оперейтори. Постійно, досконала нагода. Відповідальність препарувати самостійно Set ups.
ІНСПЕКТОРИ
для перевірки машин. частин.
ASSEMBLERS
для всіх родів машин. Приймається і понад 50 років. Платиться $2,000 життєвого забезпечення, Blue Cross & Shield. Свята й вакації.
Call Louis Mugges at TR 5-5977
NATIONAL EQUIPPMENT CORP.
59 John Street, Brooklyn
(Ind. "D" Train to York St. Sta.)

ПОРТЕРИ
Денна і нічна шифти.
40 годин в тижні, 5 днів, плюс харч та бенефіти.
WILLIAMSBURG SAVINGS BANK
1 Hanson Place, Brooklyn, N. Y.
UL 7-9100

ІНСПЕКТОРИ
1-шо і 2-го клясні.
Добра нагода для підвишки в скоро зростаючій компанії. Мусить мати громадянство.
ELECTROSPACE CORP.
12 Morris Ave., Glen Cove, L. I.
OR 1-6100

TESTER TROUBLE SHOOTERS
Experienced Telecommunication
Мусить мати досвід 2 роки та громадянство. Добра нагода для підвишки у скоро зростаючій компанії.
ELECTROSPACE CORP.
12 Morris Ave., Glen Cove, L. I.
OR 1-6100

WIRERS & SOLDERERS
1-шо і 2-го клясні.
Нагода для підвишки, у скоро розвиваючійся компанії. Мусить мати громадянство.
ELECTROSPACE CORP.
12 Morris Ave., Glen Cove, L. I.
OR 1-6100

МАШИНІСТИ
1-шо клясні до малої фабрики Jig Fixtures & Tool Shop. — Досконала нагода для підвищення в скоро зростаючій компанії. Мусить бути громадянином ЗДА.
ELECTROSPACE CORP.
12 Morris Ave., Glen Cove, L. I.
OR 1-6100

OPTICAL PRECISION
Досвід при полішуванні.
Постійна праця. Телефонувати цілий тиждень.
REPUBLIC LENS COMPANY
31 East 169th Street,
Bronx, N. Y.
CY 3-2790

АВТОВІ МЕХАНІКИ
до великої робітні.
Досвід на тутешніх й імпортованих автах. — Приваблююча платня. Постійна. Добрі умовини праці. Телеф. цілий тиждень.
Ask for Mr. FAVATA
Call: Mount Vernon 8-6600

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі"

• ПРАЦЯ •
• HELP WANTED FEMALE •

ОПЕРЕЙТОРКИ
Досвід при шитті підв'язок.
2 Needle Zippers. Також Merrow.
MELODY BRA & GIRDLE CO.
EX. 2-8600
27-01 Bridge Plaza North
L. I. City

ОПЕРЕЙТОРКИ ВШИВАННЯ ЗАМКІВ (ZIPPER).
Досвід на Singer машинах. Праця при убраннях на сніг. Добра платня, постійна праця, приємні умовини праці.
PARIMA SPORTSWEAR
75 No. — 4th St., Brooklyn
EV 8-7905

ЖІНКИ
ДО РІЗНОРОДНОЇ ФАБРИЧНОЇ ПРАЦІ.
Мусить говорити по-англійськи. 5 днів. Постійна праця, часом овертайми.
Ask for HELEN
Tel.: ST 4-7880

ELEVATOR OPERATORS
Досвіду непотрібно.
36 годин в тижні плюс харч та бенефіти.
WILLIAMSBURG SAVINGS BANK
1 Hanson Place, Brooklyn, N. Y.

• REAL ESTATE •

ДОМИ на ПРОДАЖ
MANHATTAN: 40 Stuyvesant St. 14-род., 6-кімн. баксові мешкання, Дохід $12,500. Ціна — $95,000. Готівки $40,000..
GREENPOINT: 24-род., 6 і 7-кім. мешкання. Дохід $19,000. Ціна $95,000. Готівки $30,000.
REAL ESTATE SALES
330 East 9th St. N.Y.C.
ГАЛАВАН — GR 5-1351

ДОМИ на ПРОДАЖ
3-род., мур., 4, 4 і 3 кімн., викінчений підвал, гараж на 2 авта, $33,500.
2-род., фрейм, 3, 3 і 2 кімнати в пивниці. $14,900. Оба близько стації.
3-род., мур., 3-3 кімн. мешкання, викінч. підвал, $25,000.
6-род., мур., з 3 крамницями. — Всі доми виключно (exclusive) через:
TED. C. RODIS, BROKER
29-26 Hoyt Avenue
Astoria, N. Y.
AStoria 4-4804

АСТОРІЯ, Л. Ай.
2-род., мур., 14 років, 4½ і 4½ кімнат, плюс викінчений підвал. Великий город. $28,900.
LOEB HOLDING CORP.
22-40 31st Street
Astoria, L. I., N. Y.
(Ft. of Ditmars Station)
AS 8-9200

ХАТА
пів-мурована, 8 кімнат — високо в горах, смерековий і березовий ліс, чудова гірська річка, пів милі від озера в сусідстві Міневаски і Союзівки. Крім цього, акри безпосередньо над річкою. Ціна $5,000. 2 акри власного озера, 7 бонґал, гарний дім на зиму з огріванням, крім цього 40 кімнат — 60 акрів землі, 4 милі від Kerhonkson до продажі. Телеф.:
HE 2-1553 — Jersey City

Червоний Хрест поширює свою діяльність

Сіеттел, Вашинґтон. — Американський Червоний Хрест на своїй 37-ій Крайовій Конвенції, яка закінчилася 16-го травня, прийняв важливі рішення в справі поширення та поліпшення своєї добродійної діяльности на всі верстви населення цієї країни. Крайовий Американський Червоний Хрест об'єднує 3,654 Відділи, делеґати яких були на Конвенції. Крайовим президентом АЧХ є емеритований генерал Алфред М. Грунтер. Він заявив, що Конвенція прийняла до відома речеву критику, відкинувши необосновані закиди вбік крайової управи. В новій програмі плянують звернути більшу увагу на молодь, що студіює в академічних школах, бо досі буди програми АЧХ тільки для учнів початкових і середніх шкіл (гайскулів). АЧХрест плянує зібрати на свої цілі дол. 97 мільйонів. Найбільше видає своїх фондів АЧХ на опіку над збройними силами — дол. 34 мільйони річно. На свою програму „банків крови" видає ця інституція дол. 13 мільйонів долярів, а на допомогу жертвам різних катастроф — дол. 13 мільйонів річно. Крайовий голова АЧХреста Роленд Гарриман повідомив, що цього року очолювана ним добродійна установа мала пожертв дол. 86,600,000, що було рекордовою сумою в повоєнних роках. Всі американські громадяни повинні жертвувати на Червоний Хрест, який допомагає всім, хто тільки потребує помочі в нещасті.

Всячина

Морис Гиндус у своїй цікавій книзі з життя в Совст. Союзі оповідає, як одного разу в вітрині однієї з московських книгарень з'явилась книга з назвою „Біблія". Негайно перед крамницею зібралась маса народу. Всі кинулись до середини в надії купити рідкість, якої люди не бачили в продажу вже понад сорок років. Людей було так багато, що з крамниці не можна було протовпитись на вулицю, і покупців мусіли випускати задніми дверима. Але ті, що виходили там, не несли дорогоцінної покупки, а тільки роздратовано плювали та лаялись: „Біблія" виявилася твором відомого атеїста та антирелігійника Ярославського.

Куба вмирає. — Канадійський журналіст, що недавно повернувся з Куби, так описує життя там: „Якщо вам доводилось колинебудь бачити, як людина вмирає від пістряка, вам буде зрозуміло, що робиться на Кубі. Вся нація перебуває на границі смерти від голоду і цілковитого економічного краху. Коли я був там рік тому, я писав про свої враження і висловлював думку, що будь-яка інвазія на Кубу зустріне там рішучий відпір. Тепер ситуація змінилась і я не висловив би такого передбачення.

„Хто сіє вітер, пожне бурю" — У Зальцбурзі, Австрія, відбулася міжнародна наукова конференція про порівняльне вивчення цивілізацій, організована з допомогою ЮНЕСКО, У конференції взяли участь історики, соціологи і археологи, у тому числі знаменитий англійський історик Арнолд Тойнбі. Серед інших питань говорили також і про комунізм. Професор Тойнбі сказав: „Чи подобається це Заходові чи ні, але марксизм є продуктом західнього експорту до Росії, де він став головною зброєю переорганізації країни. Німеччина та Англія несуть велику відповідальність за насадження комунізму в Росії. Маркс був народжений у Райнській області, розробляв свої теорії у бібліотеці Британського музею в Лондоні при фінансовій допомозі німецького фабриканта Фридриха Енгельса з його прибутків від його фабрики в Менчестері, Англія. Отже отрута комунізму була виготовлена на Заході. Із зростом могутности совєтської держави комуністичні ідеї пливуть тепер назад на Захід. „Хто посіє вітер, той пожне бурю". І грізні хмари комунізму з'являються над усіма країнами нинішнього Заходу.

М. Туркало

„Тризуб" і УСК зазнали невдачі

Минулої неділі 20 травня відбулися у Філядельфії міжнародні футбольні змагання „Тризуба" проти репрезентації Північної Німеччини. Ця зустріч закінчилася програною „Тризуба" з вислідом 0:5, який не віддзеркалював справжнього ходу гри. Напад „Тризуба" та взагалі ціла дружина переживає спадок форми, що й було причиною такої високої програної. В неділю 10 червня „Тризуб" розіграє треті в цьому році міжнародні футбольні змагання, цим разом зі сильною німецькою дружиною Сарбрюккен.

УСК Ню Йорк зазнав поразки 0:3 в мистецькій грі „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу з доброю дружиною німецького клюбу Ню Йорк С. К. Ця невдача захитала надії УСК'у закінчити сезон на третьому місці показника „Великої Десятки".

Минулої неділі започаткувала Міжнародна Футбольна Ліґа свій третій сезон в Ню Йорку подвійними змаганнями на грищі Трайборо Стадіону. В перших змаганнях німецькі футболісти Ройтлінґену перемогли несподівано першуна Шотляндії одинадцятку „Данді" вислідом 2:0. В другій зустрічі швидка італійська дружина Палерма здобула перемогу над сильними футболістами Юґославії Ф. К. „Гайдук" з вислідом 2:1. Треті змагання цієї ж М. Ф. Ліґи відбулися рівночасно в Мексику, де мексиканці Ґвадаляхари осягнули почесну для них нерішену зі славними бразилійцями клюбу „Америка". Їх зустріч закінчилася вислідом 1:1.

СССР вбачає „небезпеку" у відсуванні розв'язки Берлінської справи

Москва. — У проголошеному в Москві й Софії комунікаті, що його підписали Хрущов та його болгарські господарі з минулого тижня, перестерігається Америку та водночас тавруєтся канцлера Конрада Аденауера за протягування та ніби штучне ускладнювання розмов про Берлін. Той комунікат в засаді одобрює американсько - совєтські розмови, ведені в останньому часі між державним секретарем Діном Раском і совєтським амбасадором Анатолієм Добриніним, але тут же закидається Західній Німеччині „і деяким іншим країнам", що вони намагаються „ускладнити можливість осягнення порозуміння". Комунікат каже, що ті розмови не можуть служити „за постійне небезпечне відсування справи полагоди німецької проблеми". Якщо західні великодержави далі будуть зберігати „нерозумні й нереалістичні позиції", то комуністичний бльок підпише сепаратний мир із східньою Німеччиною — погрожує совєтсько - болгарський комунікат. Той комунікат виявляє виразно гнів Москви, що канцлер Аденауер старається, щоб становище ЗДА в розмовах з СССР про Берлін було твердше і непоступливіше. У тому самому комунікаті тавруєтся американське становище в справах Південної Азії, називаючи вислання американських військ до Сіяму „агресивною" політикою ЗДА. Комунікат закликає до єдности і співпраці всіх балканських країн та промовчує будь - які атаки не тільки проти Югославії, але й навіть проти Альбанії.

Нассер хоче законом затвердити „соціялізм" в Єгипті

Каїро. — Президент Об'єднаної Арабської Республіки Ґамаль Абдель Нассер скликав на 21 травня ц. р. так званий Крайовий конгрес народних сил, зложений із 1.760 делеґатів, обраних на відповідних зборах в цілому краю. Той конгрес має виготовити нову конституцію, яка затвердила б псевдо - соціялістичний устрій, введений вже Насоером. Основні правила тієї конституції мали б діяти ще поки буде обраний колись парлямент. Від 1952 року, за винятком короткого періоду, коли президентом Єгипту був ґенерал Мохаммед Наґіб, фактичним диктатором є Ґамаль Абдель Нассер. Після того, як у вересні мин. року Сирія відірвалась від злуки з Єгиптом, яку перервала була в 1958 році, Нассер, сердитий за участь у тій змові заможних сирійських верств, обурених його реформами, почав ще енерґійніше вивласнювати приватні підприємства, заклади й мастки та простягати державну господарку на щораз більше ділянок. 82 відс. промислу і торгівлі в Єгипті є тепер удержавлені. Державними є залізниці, корабельні лінії, автобуси, літаки, банки, асекураційні підприємства, як теж величезна більшість фабрик. Але земельна реформа не вдасться внаслідку непередбаченого швидкого приросту населення. Приватну земельну власність обмежено до 100 акрів. Особливо переслідувано й вивласнено національні меншини — греків, італійців, ливанців, французів і англійців. Неграмотних є більше, як половина народу.

Вже другий американець розчарувався в комуністичному „раю" і вернувся до ЗДА

Ню Йорк. — 20-го травня прибув літаком до Ню Йорку технік Роберт Е. Вебстер, який, працюючи на американській виставці в Москві в 1959-му році, вибрав був „неволю", чи як він тоді думав, „комуністичний рай", і залишився в СССР, віддавши американський пашпорт та ставши громадянином СССР. Він признався, що в Ленінграді залишив совєтську жінку і дитину, яку вона йому народила. Вернувшися до ЗДА, Вебстер сказав, що хоче „направити те зло, яке зробив, зрікшися американського громадянства". Вебстер покинув був у ЗДА жінку і двоє дітей, і тепер хотів би знею помиритися. З Ню Йорку він відлетів до Питтсбурга, Па., звідки мав поїхати до своїх батьків, що живуть в Пенсилвенії.

● **Французький** прем'єр Жорж Помпіду, промовляючи на конференції Міжнародного Інституту Преси у Парижі, заявив, що як тільки заспокоїться ґрізна ситуація в Альжирі, — будуть скасовані всі обмеження, існуючі для преси. Представник „Шікаґо Сан Таймс-у". Ляррі С. Фаннінґ, скаржився, що і в Америці нема повної свободи преси, при чому покликався на недавню заяву секретаря оборони Роберта МекНамари, який ніби картав американську пресу та її читачів.

Головний дорадник Президента про ріст економіки в 1962-му році

Ню Йорк. — Голова Ради Економічних Дорадників президента Кеннеді д-р Волтер В. Геллер, промовляючи на прийнятті Товариства Публічних Бухгалтерів, передбачав, що економіка ЗДА в цьому році буде зростати, але він не міг повторити свого передбачення з січня ц. р., що Крайова продукція в 1962-му році зросте до 570 більйонів. Геллер казав.що для нього є таємницею те, що на біржі спадають ціни на акції, бо немає жадної причини до цього. Прибутки постійно збільшуються, і продукція зростає та зменшується число безробітних. Геллер стверджував, що уряд президента Кеннеді старається про стабільність цін на товари і про те, щоб надмірно не зростали заробітні платні робітників. Уряд дбає про те, щоб не збільшувався інфляційний натиск в цій країні. Сам Геллер заявив, що він не погоджується з тими економістами, які твердять, що „трохи інфляції" було б добрим для економіки. „Інфляція не є потрібна", — заявив головний економічний дорадник Президента. Геллер гадає, що число безробітних не зменшиться нижче як 4.5 відсотка всіх затруднених, бо є велике число безробітних внаслідок автоматизації праці, а не внаслідок ліквідації фабрик.

● **Станіслав Кондрашов**, кореспондент „Ізвєстій" в ЗДА, вернувшись до Москви скаржився на сторінках того часопису, що під час його подорожі автом до Сіетлю і Лос Анджелесу він був під постійним доглядом поліційних агентів, які їхали за ним. Він твердив, що те саме діялось в Ню Йорку і Вашинґтоні, тільки не так явно. Про „свободу рухів" закордонних журналістів в СССР він нічого не згадував.

Індонезія признає скинення парашутистів на Новій Ґвінеї проти Голляндії

Об'єднані Нації. — Голляндський представник в Об'єднаних Націях Карль Шурман передав генеральному секретареві У Тантові ноту протесту проти збройної акції Індонезії на Новій Ґвінеї, що нею адмініструє Голляндія. Індонезійський представник в ОН, якому У Тант передав той голляндський протест, признав, що індонезійські збройні сили скидають на Нову Ґвінею парашутистів та що це тільки „початок" визвольної війни, яка буде вестись там, якщо не прийде до мирної розв'язки конфлікту. Генеральний секретар вів на цю тему одногодинну конференцію з американським амбасадором Адлеєм Стівенсоном. Американський уряд уповноважив колишнього дипломата Елсворта Бункера, знайомого з тією проблемою, щоб він посередничив між голляндським і індонезійськими урядами. Однак Індонезія жадає, щоб Голляндія визнала згори принцип, що Нова Ґвінея — це індонезійська територія, — чого Голляндія не хоче зробити, узалежнюючи долю Нової Ґвінеї від висліду тамошнього плебісциту між автохтонними папуасами. Індонезійські літаки скинули, почавши від 27 квітня ц.р., вже чотирикратно своїх парашутистів, які повели партизанську війну проти голляндців.

Спілка Одягових Робітників — за зменшення тижневих годин праці до 35-ох

Атлянтик Сити, Н. Джерзі. — На конвенції Спілки Одягових Робітників делеґати одноголосно прийняли резолюцію про те, щоб зменшити число годин праці в тижні з 40 на 35, затримуючи дотеперішню заробітню платню без зміни. Це сталося згідно з промовою президента цієї спілки Джекоба С. Потофски, який твердив, що треба зменшити число годин праці в тижні на те, щоб створити варстати праці для тих робітників, які не мають праці. Делеґати відкинули пораду секретаря праці Артура Дж. Ґолдберґа, який день перед тим промовляв в тому дусі, що коротший тиждень праці не є ліком на зменшення безробіття. Ґолдберґ говорив про те, що уряд президента Кеннеді є за те, щоб зменшувати число безробітних за допомогою інших засобів, а не зменшувати час праці в тижні. Уряд є за те, щоб число безробітних меншало одночасно із зростом економіки, а коротший тиждень праці не сприятиме ростові економіки. На конвенції промовляв віце-президент Линдон Б. Джансон, який говорив про те, щоб „економіка могла зростати так, щоб могли бути затруднені і всі люди і всі машини.

Судді в процесі проти ген. Саляна дістали погрози, що їх уб'ють

Париж. — Найбільшою сенсацією теперішнього французького дня є судовий процес проти лідера Тайної Військової Організації французьких екстремістів в Альжирі, які терором борються проти замирення з тамошніми арабами. На четвертому дні тієї розправи, яка ведеться перед семичленним трибуналом, зложеним із чотирьох видатних юристів і трьох генералів, виявилось, що всі члени того трибуналу дістали погрози, що коли Саляна засудять на кару смерти і він буде розстріляний, то всі вони згинуть. Голова судового трибуналу Шарль Борне і прокуратор Андре Гавальда виявили, що ті погрози походять від кол. полковника Івеса Годарда, теперішнього фактичного керівника тієї терористичної підпільної організації. В 5-му дні процесу зізнавав кол. прем'єр Мішель Дебре, що його інший свідок, сенатор Франсуа Міттеран, назвав, як учасника змови на життя ген. Саляна, тоді — в 1957 році — команданта збройних сил в Альжирі. Дебре був тоді сенатором і „правішим" за Саляна, що ніби був занадто „м'ягкий" супроти альжирсько-арабських повстанців. Дебре рішуче заперечив будь-яку свою участь в отій змові. Він боронив політику президента де Ґоля в Альжирі, як політику історичної еволюції, по лінії загальної деколонізації.

Короткі вістки

● З Комуністичного Китаю втікають до Гонґ Конґу щоденно коло 2.000 китайців. Англійські газети в Гонґ Конґу твердять, що самі комуно - китайські власті сприяють втечі людей з тамошнього „раю" з уваги на голод в Китаї і щоб зробити клопіт Гонґ Конґові. Власті в Гонґ Конґу завертають китайських втікачів. На цьому тлі є багато особистих та родинних трагедій.

● **Філіппінський** президент Діосдальо Макапаґаль, образившись на Америку за відкинення Конґресом законопроєкту про останню заплату воєнного відшкодування Філіппінам, не тільки відкликав свої відвідини у Вашинґтоні, але й перемінив день святкування роковин незалежности Філіппін з 4 липня на 12 червня. Тепер він ніби схильний таки відвідати ЗДА, бо Конґрес ревідує свою постанову.

● **Опозиція у Греції** зняла крик з приводу ніби-то видаткування дол. 2,500,000 на весілля княжни Софії з еспанським князем Хуаном Карльосом. З цього приводу опозиція зголосила в парляменті вотум недовір'я урядові Караманліса. Уряд твердить, що видатковано не більше, як дол. 50.000. Окремим законом Греція признала віно княжні Софії у висоті дол. 300,000.

Посмертні згадки

Михайло СЕНКО — довголітній член Відд. 128 УНСоюзу ім. Тараса Шевченка в Клифтон Гайтс, помер 4-го травня 1962 року. Покійний прибув малим хлопцем із села Ізупіль, пов. Тернопіль. Полишив у смутку дружину Анну, 3-ох синів: Володимира, Євгена, Еміля і Богдана, 4 внуків, сестру та 3-ох братів. Похорон відбувся 8-го травня ц. р., з церкви св. ап. Петра і Павла в Клифтон Гайтс, на цвинтар у Факс Чейзі, — Вічна Йому Пам'ять!

М. Глова, секр.

Теодор ГЕВКА — довголітній член Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 117 УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й., помер несподівано 5-го травня 1962 р., проживши 75 років. Покійний народився в селі Бережани, пов. Бережани, Зах. Україна. Полишив у великому смутку дружину Ольгу, 3 прибрані доньки, 2 сестри та дальшу родину. Похорон відбувся 9 травня ц. р., при участі Родини, Приятелів та Знайомих. — Вічна Йому Пам'ять!

Управа

Катерина ГОЛУБЕЦЬ — членка 112 Відд. УНСоюзу в Клівленді, Огайо, померла 16-го квітня 1962 року. Покійна походила з м. Старого Самбора, Зах. Україна. Полишила у великому смутку мужа Михайла і 3 доньки. Похорон відбувся 19-го квітня 1962 року, з кат. церкви св. Йосафата, при участі Родини, Приятелів та Знайомих на кат. цвинтар Плезент Велі. — В. Й П.!

Управа

SARKA Company DEPARTMENT STORE
68 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3650 New York City
КУПОН ч. 001
для ВШ. Делеґатів 25-ої Конвенції УНСоюзу.
Уповажнює до 50% ЗНИЖКИ на всі товари в „Маґ" з 21-го до 27-го травня ц. р.

• РОЗШУКИ •

Пошукую
ВОЛОДИМИРА КУРКУ,
який правдоподібно живе біля Парижа, Франція. Голоситися на адресу:
Марія КАССІЯН
152 Caroline Avenue
Trenton, N. J., USA

Пошукую
АНТОНА або АНДРІЯ НЕДЕЛЬСЬКОГО
у важній справі. Маю листа від його сина Миколи з села Зличкавець, район Гусятин, область Тернопіль. Батько правдоподібно перебуває в Балтиморі, Мд. Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати до:
Michael WITUSHYNSKY
20 Burts Lane
Woonsocket, R. I.

A & H BRUST-BREEZY POINT COTTAGES
Ellenville 2975
МАРІЯ БАС,
родом із села Лісконате, тепер замешкала у Франції на фармі, під адресою: A, Veninges Nevers, Nievre, France, пошукує найстаршу сестру-вдову

Пошукується ДИРИҐЕНТА ХОРУ
Голоситися:
UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH
156 East 10th Avenue
Vancouver B. C., Canada

• FARM FOR SALE •

КУРЯЧА ФАРМА
10 акрів землі, 5 тисяч яйценосних курей, молодий сад, будинок, — чистий річний прибуток $10,000. Фарма повністю механізована, легка праця. Продається з курми, або без курей. Писати або дзвонити:
Tel.: OX 2-7439
Mrs. LYDIA
P. O. Box 472, Vineland, N. J.

• MISCELLANEOUS •

ДВОБІЧНІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ
Найкраща хірургічна сталь, вигострена в оливі. Гарантія за зворотом грошей.
25 за 35 цт., 100 — $1.00, 200 — $1.75, 500 — $3.75, 1,000 — $6.50. Заплата при доставі. Пакуночки по 5 ножиків, 20 пакуночків в картоні. Приймається замовлення C.O.D. На бажання в листівці — висилаємо загальний товаровий каталог.
EMERSON COMPANY
406 So. Second
Alhambra, Calif.

• RESTAURANTS •

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
129 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: OR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРА І ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

UNITED REAL ESTATE CO.
ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ БЮРО на КВІНСІ
МИ ПРОПОНУЄМО
ДОБРІ, РЕНТАБІЛЬНІ ДОМИ
в найкращих дільницях:
WOODHAVEN — біля парку, 2 бл. сабвей, леґально 3-род. дім, з гарним городом, 5 + 5 + 4 вел. кімнат, $240.00 ренту і мешкання для власника. Ціна $35,000.
FOREST HILLS GARDENS — 2-род., мур. осібняк, 6 + 4 гарних кімнат. Ціна $36,000.
JAMAICA HILL — 4-род., мур. осібняк, з терасою, вікнами до парку (ідеальне положення), $300.00 рент і вільне помешкання. Ціна $34,000.
ASTORIA — 6-род. ,мур. дім, рент $5,268. Ціна $35,500.
Якщо купуєте новий дім, то зверніться до нас за безплатною порадою. Не купуйте нових домів, будованих на невідповідному ґрунті.
В. Кузьминський
170-13 HILLSIDE AVE. — JAMAICA 32, N. Y.
Tel.: OL 8-6330

ТАРЗАН, ч. 4843. Тарзанова перемога!

Тарзан зударився з королем мавп Акутом в дикій боротьбі за верховну владу.

Він навмисно не користав із ножа, бо він не бачив жадної користи із вбиття бестії . . .

Залізні мускули затіснялися і гнули болюче мавпу до землі. — Каґода! — верещав Акут. — Я піддаюся